

«**No ets de Puigcerdà si...**» | La tardor passada es va obrir a Facebook un grup que ha causat furor entre els puigcerdanesos.

Des del primer dia que va aparèixer no ha cessat l'activitat, i és que el grup està dedicat al record de la història del poble a través de la memòria oral dels seus habitants. El grup és obert, i el seu títol és una frase inacabada: «No ets de Puigcerdà si...» A continuació, l'usuari pot afegir el que vulgui. Aquests punts suspensius ja s'han substituït centenars de vegades amb tot tipus de frases que recorden persones, llocs o activitats.

La gent ha tret dels seus calaixos centenars de fotografies d'abans, de principi del segle XX, o bé fotografies familiars per proposar a la xarxa la següent pregunta: recordes on era això? Una pregunta així desencadena multitud de comentaris fins que s'esbrina la resposta.

En aquests mesos s'ha repassat el mapa comercial del poble, s'ha parlat de persones que han representat molt i també s'han mostrat fotografies mai vistes abans.

Aquest grup a Facebook és un autèntic exercici de memòria oral col·lectiva, de diferents generacions que es troben en una plataforma social construïda per servir al segle XXI. És una idea genial per passar una bona estona en el record d'aquesta vila on vivim avui. Un gran homenatge dedicat a Puigcerdà.

>> *Una de les activitats de l'institut Abat Oliba, de Ripoll, que enguany celebra els seus quaranta anys d'existència.*

EL RIPOLLÈS *ramon alabau*

Quaranta espelmes al pastís | L'institut Abat Oliba de Ripoll celebra enguany els seus quaranta anys d'existència. Els centres educatius són un punt neuràlgic de cada població: dins dels seus murs s'està bastint el futur de la nostra societat. Bufen vents complicats per a la docència, i s'ha de valorar l'esforç diari de tots aquells professionals de l'ensenyament que, maridant rigor i passió, malden per aconseguir que totes aquelles fornades d'adolescents que traspasaren un dia les seves portes per primera vegada — inquietos, menuts, bellugadissos — salpin al cap d'uns anys a la mar febril i enigmàtica de la vida, amb el cor ple de somnis i amb el cap curull de projectes i recursos, i esdevinguin una generació capacitada, crítica, sensible i responsable.

Diverses són les activitats que s'han efectuat al llarg del curs per commemorar l'efemèride. Entre totes, espigolo la reeixida celebració de la diada de Sant Jordi al Cinema Comtal de la població. Amb la sala plena de gom a gom, es va projectar un curtmetratge sobre Ovidi Montllor, es van atorgar els premis del certamen poètic Pere Roca —que va comptar amb nombrosos participants— i es va fer un homenatge a la poesia de Salvador Espriu, tot recitant i cantant alguns dels seus poemes.

Una ombra tutelar | Els impressionistes no volien plasmar el final d'un procés sinó més aviat les etapes prèvies sense les quals no existiria la síntesi concloent. Els encantava entrellucar la *toilette* íntima que precediria l'esclat fulgurant de la bellesa, o l'assaig d'un ballet abans de la seva representació definitiva.

A la fotografia descobrim un adolescent que amb els anys esdevindria un personatge essencial per a la vila de Ripoll, i un empedroner exemplar: l'industrial Eduard Soler, que, abans de morir, idearia la Fundació del Treball que porta el seu nom.

El veiem assegut assenyadament sota l'ombra tutelar del qui fou el seu mestre en aquells anys incipients. Es tracta del senyor Ramon Boixadós, que fou una presència decisiva per a tota aquella generació. Ell va semblar sàviament la llavor que més tard fructificaria, i va desaparèixer discretament de la vida dels seus deixebles.

El 4 d'octubre de 1975 els seus antics alumnes li van fer un merescut homenatge. Aquestes són les darreres paraules del seu discurs aquella diada: «Crec en la influència de l'escola, i més d'una vegada, deixant volar la meva fantasia optimista i bon xic utòpica, he arribat a pensar que el dia que tota la humanitat pugui passar per escoles amb l'esperit que regnava en el de la Font Viva, la comprensió, la tolerància i l'amor regularan les relacions humanes».

>> *Eduard Soler, adolescent, i el seu tutor, Ramon Boixadós.*

NÚRIA LÁZARO

ARXIU RAMON ALABAU

